

«Десь надходила весна...» (1917)

Тичина Павло Григорович

Десь надходила весна. — Я сказав їй: ти весна!

Сизокрилими голубками
У куточках на вустах
Їй спурхнуло щось усмішками —
Й потонуло у душі...

Наливалися жита. — Я сказав їй: золота!

Гнівню брівоньки зламалися.
Одвернулася. Пішла.
Тільки довго оглядалася —
Мовби кликала: іди!

Почали тумани йти. — Я сказав: не любиш ти!

Стала. Глянула. Промовила.
От і осінь вже прийшла.
Так любить? — кажи. Ти швидше ж бо! —
Блиснув сміх їй, мов кинджал...

Зажурились під снігом гай. — Я сказав їй: що ж... прощай!

Враз сердечним теплим сяєвом
Щось їй бризнуло з очей...
Сизокрилою голубкою
На моїх вона вустах!

1917

Постійна адреса: http://ukrlit.org/tychyna_pavlo_hryhorovych/des_nadkhodyla_vesna